

י"ז:

עין משפט
נר מצוה

כא א ב מ"י פ"ו מהל'
נדרות הלכה ו:
כב ג מ"י פ"ג שם הל'
כא קמח לארץ דמב:

פי' הרא"ש

נטמא בסוף מאה יכיל איה
סתר פ' הכל, אבל ל' יום
סוחר דרשקאן בטיק
דכתיב ביום מלאה ימי נורו
התורה אמרי ביום מלאה
תן לו ימי נורו, והתרינו
קרא צריכי דרא לא כתיב
אלא ביום מלאה הוה
אמנא היום ים א' שוהו
יום הבאת קרבנותיו קרי'
יום מלאה כמו במלאת
ים סוחר דכתיב גבי
יולדת אבל נטמא יום ים
סוחר הכל תיל' הוימים
הראשונים ואי לא כתיב
אלא הוימים הראשונים

הוא אומנם נשמע כיום כקל
לא יסחור כלום תלך ביום
מלאות: מלך נוסף נוסף
ומתחילת תר. מרת דבאי
מביעא אלא מי אמרנן כי
הכי ברבינא אחרונים כל
כע' אלא שיש עוד עליו
גוי' ימים הכי נוסף ימים
האחרונים כל כע' אלא
שיהא עליו נוסף ימים
היוזר דמסיק חז' ועיל
חז' וז' דלמא דמאי
דאחרונים לנמר כע'
שיהא עליו יום א' שלם.
דיום אחרון של גוי' שלם
הוא דמאי קרבנותיו ביום

שאמר השלמת נזיר
 ואפי' אם ביום ל' (שבת)
 כל זמן שלא הביא אל
 שקה נזיר הוא ראשון מבי'
 יום א' שלם והיני דומק'
 ב' ומתחיל ג' א"ל יפלו
 כחב' דמשמע ופלי' כל
 דהו' באצטרף למכתב ב'
 ימים ואצטרף למכתב
 יפלו. דהו' מצי למכתב
 וקדש ראשון ביום ההוא
 מלבד הימים הראשונים:
 הוה אמנא אפילו חד.
 (במכתב) יפלו ופלי' כל
 שני משמע: "מנצ"י
 עדו נזיר מרובה יותר מל'
 יום אח"כ ב' לארץ
 להביא קרבנותיו: בישי
 אומרים (נזיר) ל' יום

דקסנין לא לימנט נחית
טורה: וביה סברי דקסנין
לא להפליג כל רב
משמענין לא יאילו דר
רבית תבנית. ואני עובר
פסוק כל תאחר שיה
כל רב המסמל לעקר דרב
התור בשב ואל תעשה:
קורא ירש איה אומרים
וכר. לא הוה תור למסר
קוראישן קיימין אל
רשין ינו: משונה: [ה'ר']
דב'ס סברי אר ארמנים
קוראישן איה רבן דר
ננסו לה כשיה חיבה
ותגלו סטא טהמירטל
ארבן תהמסל סטא א
האירי לו דרין סומא
מלך. תלכן אר סומא
מסומא טמ יד יל' ס
וב'ה סבר פסוק גורש
גור דר סמאיל על הגוש
אז ננסו כשיה חיבה
ותגלו סטא טהמירטל
ארבן סמאיל על הגוש
גור דר סמאיל על הגוש
כור כביה תהמירטל:

ה'כ"ג נרשמו ונשפא בתחילה. פירו
[רשומים] הליך יום שנטמא
י"ט לזה ויגלה ביום מהו שהוא יום ק"
י"ט אחריו יכול היה קומר הכל מ"ל
האירא אחרונים לבא עליו בשנטמא
ומסתמא שנים בעין דומיא דרשומים
ולכן אינו קומר הכל וחס חתמר
י"ז חנן (ועל דף קט) במתנייה (כ"ו)
ונטמא ביום מהו קומר ששנים לר"א
י"ז דהיינו נמי קאמר יכול יספור הכל
מ"ל והימים הראשונים יפלו זה אין
לו אחרונים ולכן לא יספור הכל אבל
ששנים מיהא קומר מדרשא דרשנין
בפ"ק (דף י"א) חזאת תורת הניז ביום
מלתא נטמא ביום מלתא תן לו תורת
הניז וגרידי הני מרי קראי דלי ללו
חזאת תורת הניז הי"א דכי נטמא
ביום אחרון שנים יום מלתא לא יספור
כלל ואפילו ששנים יום כתב רחמנא
חזאת תורת הניז וז"ל א"כ לכתוב
חזאת תורת הניז ולספוק מיהמיס
הראשונים יפלו י"ז א"כ הוה אמנא
ביום מלתא היינו יום ק"א כמו וזמנא
ימי טהרה (ויקרא יג) דהיינו לאחר
שפולאו ימי טהרה שהוא יום ההגבלת
שנטמא ימיו כבר וההוא קומר שלשים
יום אבל נטמא יום מהא יספור כולם
כתב רחמנא והימים הראשונים יפלו
דאפילו נטמא ביום מהא [אין] קומר
כולם ועוד חלה קני דלא לכתוב
הימים לפוקי חלה המה שלא היו
לראשונים: וז"ל חזאת תורת הניז אחרונים.

יוס עומתה ויוס מתה שחמרו שהא
כדלו ממני הנירות כל כמה של
היה קרנטי דלפיו לרב מתנה
דחמק מקת היום כדלו מזיה עליו
למחשיל למחשיל דחמק דפ"ק
דפ"ק (א) **מדקתני** היני גיר ד"ק
יוס ונשא. אלמא שגד בטהרה
והגד נעמל: **אמר** י"ה רב **פא**
דאבא אין ימים. הראשונים דקחמ
ר אלעזר דנקא חד ומחמילין מרין
דהיינו ביום שני לנירותו או דלמא
בדענין ויוס אחד שלם הייב דיימי
אחמיו איבא חד יוס שלם דהיינו
יוס המאה הי"ב בימי הראשונים הי
ומחיל תלם אלזי ב נעמל ביום שני

[illegible]

מי שאמר פרק שלישי נזיר

אמר רבא מאי טעמא דר' אליעזר. אליבא דעולא: אמר קרא וימים
מכלל דליבא אחרונים. וזה אינן לו אחרונים. לפיכך אינן
סותרין כולן אלא שלשים. ורבי אליעזר לטעמיה דאמרין בעירקא
קמא (פלי דף י:). וזה מורה הגיור (ד' ב'): נעמא ביום מאה חסר אחס.

יוס מזה: ומדקאני הריני נזיר (מאס
יוס (א) ונעמא כסאלימא מאס. דלינו
נזיר וקאני צירי לו ימים הראשונים
למלמא נעמי מזה דנזיר טור
שנעמא נעמי אמר ר' אליעזר דבעין
ימים הראשונים ומיזבא דעולא:
הכלין ימים דבעין. אליבא דרבי
אליעזר דמספיק דר' ומחציתא מרין
שעומד ביום שני כשנעמא: או נפקין
ומחציתא מלמא. דבעין שני
ימים צלימין: אמר ליה פלו כחי.
דמשמע ליהיון מרין דנפילי וכגון
דנפקין מרין ועליין מלמא: ואי כסא

רחמנא ימים ולא ככב יפלו. אלא
היהמים הראשונים יעזבו היא היא
דנביא משמע כגון הנביא חזקיהו
ועליון תרין דכאפליה הכי אקיים
ימים דאך ככב עיל יום שני ימים
רחמנא יפלו דמשמע ימים שלימים:
אך ככב יפלו ולא ככב ימים הוה
אמנא אפילו דאך. ולומר הוה אמנא
הוא דכבי יפלו דמשמע אפילו ימים
שכבר מנה או ארבעה או חתלה או
תקין או חד. ואית דמרפשי' כי ככב
יפלו ולא ככב ימים הוה היא דכבי
יפלו אפילו דמשמע אפילו דכבי

[illegible]

^ובית
מים משום גישה גזרו עליה

תאמר ונפשוט ליה ממתינות דקתי
אדרבנן דאמרי צו ביום מציא קרבן
מביריתא דרשיה לעיל גופא¹ נטמא
יום שני [קרא]² תחילת מאה ועי"ל
אמרי כי נטמא ביום מאה חמרי אסת
אחרונים פשיטא ליה דצדקי וסמי אסת
בגון אס נדר צדקי יום לכך מספקא
פי' משביע וכי נטמא בשמיני דליכא
יוע ליה וקבעי טעמא מקרא א"י י"ל
אס דלארונים אבל לעיל כיון דמירתי
אס קשה לה שביעי איתו שלם שצריך
צא נמי יום שלם: ואיטריך למיכתב
ק מפלו: עד דנפקי תרין ועי"ל תלת.
ד וקאי בתרין: ואי כחז רחמנא יפלו
אמירות דעלתא וכו' רחמנא יאמי:
קא תבירק דעלתא כלנ דאג יפלו תמי:
י"ר שלשים יום. נגמרא מפרש
ויאל ידי מירוסו: **נ"ר** בתחילה
באה ואחר כך נטמאה. ד' יומ'³
א"א י"ד שנה. נגמ' מפרש לה:
למלא

אמר רבא מ"ט דר"א אמר קרא יכי ממו
נורו משום דבטומאה נור איתיביה אב"י
הריני נזיר מאה יום ונטמא בתחלת מאה
יכול יהא סותר ת"ל והימים הראשונים יפלו
עד שיהו לו ימים ראשונים וזה אין לו
ראשונים נטמא בסוף מאה יכול יהא סותר
ת"ל והימים הראשונים יפלו מכלל דאיכא
אחרונים וזה אין לו אחרונים נטמא ביום מאה
חסר אחת יכול לא יהא סותר ת"ל והימים
הראשונים יפלו מכלל דאיכא אחרונים וזה
יש לו ראשונים ואחרונים והא בטמא שנזר
לא מצית אמרת מדקתני הריני נזיר מאה
ונטמא בתחלת מאה וקתני עד שיהו לו ימים
ראשונים תיובתא א"ל רב פפא לאב"י הל"ן
ימים דקאמרינן דנפק חד ומתחילין תרין או
דלמא דנפקין תרין ומתחילין תלתא לא הוה
בדידה אתא שיליה לרבא א"ל יפלו כתיב
ואיצטרך למיכתב ימים ואיצטרך למיכתב
יפלו דאי כתב רחמנא ימים ולא כתב יפלו
ה"א (ב) עד דנפקין תרין ועיילין תלתא כתב
רחמנא יפלו ואי כתב יפלו ולא כתב ימים
הוה אמינא אפילו חד כתב רחמנא ימים:
מתני' (ג) מי שנזיר הרבה והשלים את
נזירותו ואח"כ בא לארץ בש"א נזיר שלשים
יום ובית הילל אומרים נזיר בתחלה מעשה
בהילני המלכה שהלך בנה למלחמה ואמרה
אם יבוא בני מן המלחמה בשלום אהא
נזירה שבע שנים וכא בנה מן המלחמה
והיתה נזירה שבע שנים ובסוף שבע שנים
עלתה לארץ והורוהו ב"ה שתהא נזירה עוד
שבע שנים אחרות ובסוף שבע שנים נטמאת
ונמצאת נזירה עשרים ואחת שנה אמר רבי
היהורא לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה
שנה: **גמ'** (א) קתני רישא בית שמאי אומרים
נזיר שלשים יום ובה"א נזיר בתחלה לימא

בהא קמפלגזי דבית שמאי סבוי ^זארץ ה

מסורת הש"ס

(א) נעדיה פ"ד מ"א,
(ב) כחכות ז. ג) (לקמן נד:
נה. א) ד) במדבר ו, ס) ז"ל
דלא כעי נמי, ו) ז"ל
דאחרונים,

תורה אור השלם

ו. והזיר לִי אֶת יְמֵי נֹזְרוֹ
וְהִבִּיא כֶּבֶשׂ כֵּן שְׁנָתוֹ
לְאִשִּׁם וְהִזְמִים
הָרֵאשִׁנִּים יִפְּלוּ כִּי טָמֵא
נֹזְרוֹ: בַּמִּדְבָּר וְיֵב

נוסחת הריב"ן

(א) הטייר נעמא ביום מלואת
 "ו' הפ"ד: (ב) ומנה יום אחד
 ונעמא "ו': (ג) דל"י:
 (ד) (ואפ"ה "ו' ימים
 שלמים) ליתא בכ"י: (ה) אנזיר
 קאי בלומר "ו':

הגהות הב"ח

(א) גמ' היה לחיוב ועל
דנפקין מרין ועיילין
תמלא. תל"מ וי"ב ס"א
דנפק חד ועיילין תרי:
(ב) י"ט ד"ה אמר קר"א
(ג) הניזר וכו' הס"ד
ולח"כ מ"ה נטמא ביום
מלאה וכו' נטמא ביום
מלאה וכו' דהספא ל"ה
מרי יומי מקל: (ד) ד"ה
ומדקתני הכי מי ק' יום
ומנה יום אחד ונטמא
בתחילת:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 [א] גב' קמני רחל ובר.
 ר'ב פאן שייך מוס' ד'ה
 קמני שדנפס ד'ה פמפור:
 [ב] ר'ס' ד'ה ר'ב ונשאל
 כחמלס ד'ה ב'ס רלשן.
 פאן הקיד וואלד' מהיד
 וס חאן לו ובר: [ג] ד'ה
 אמר לו ר'ב פסא רלמי
 [ד] היט נמו יס פני.
 פ' ח'מ: [ה] ד'ה ונשאל
 שטנ שניס ו'ס ו'ס נגמ.
 על ח'סות ו'ס נגמ: ר'ב
 ה'סמ מוסק ו'ס

הגהות התוספות

1. צ"ל אחי בופיה, 2. צ"ל דנקרא, 3. צ"ל שטר ותיבת שגורו נמחק, 4. צ"ל תפרש בנמרח כו'.